

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ.
นายประสงค์ บุรณพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ.

☒ กฎหมายใหม่

☐ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินบำนาญประชาชน

๒.๒ เหตุผล

โดยปัจจุบันผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้น และมีอายุยืนยาว ซึ่งเงินสวัสดิการที่รัฐให้กับประชาชนเพื่อเป็นหลักประกันรายได้ของประชาชนผู้สูงอายุ มีการให้ที่ไม่เท่าเทียมกัน ดังนั้น การมีหลักประกันทางรายได้ถือว่าเป็นสิทธิที่จำเป็น และต้องมีจำนวนที่พอเพียงเหมาะสมต่อการดำรงชีวิต พึ่งตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตด้วยสิทธิที่เสมอกันภายใต้หลักการ สวัสดิการเป็นสิทธิอันพึงมีของประชาชนที่มีใช้เป็นหน้าที่ของรัฐในการสงเคราะห์ไม่มีความแตกต่างเหลื่อมล้ำกัน ไม่มีความแตกต่างในระหว่างประชากรอาชีพต่าง ๆ จะทำให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมและมีความเป็นอยู่ที่ดี จึงสมควรที่รัฐจะจัดให้มีเงินบำนาญประชาชนเพื่อให้ประชาชนที่มีอายุหกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปมีสิทธิได้รับเงินบำนาญประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายประสงค์ บุรณ์พงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะเป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

- (๑) ชื่อร่างพระราชบัญญัติ และวันที่มีผลบังคับใช้ (มาตรา ๑ และมาตรา ๒)
- (๒) กำหนดคำนิยามศัพท์ “เงินบำนาญประชาชน” “คณะกรรมการ” “กรรมการ” “สำนักงาน” และ “กองทุน” (มาตรา ๓)
- (๓) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)
- (๔) กำหนดหมวด ๑ บททั่วไป หน้าที่ของรัฐในการจัดให้มีเงินบำนาญประชาชน ซึ่งกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญประชาชน การยื่นคำขอโดยกำหนดให้สำนักงานบำนาญประชาชนมีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติและหลักฐานของผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญประชาชน และประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิรับเงินบำนาญประชาชนให้ทราบโดยทั่วกัน กำหนดวิธีการจ่ายเงิน โดยจะจ่ายเป็นรายเดือน ๆ ละหนึ่งครั้งในอัตราเดือนละสามพันบาท ตามที่คณะกรรมการกำหนดวิธีการจ่ายเงินบำนาญประชาชน และกำหนดการสิ้นสุดการได้รับเงินบำนาญประชาชน ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญประชาชนถึงแก่กรรม ขาดคุณสมบัติหรือแจ้งสละสิทธิการขอรับเงิน โดยให้กระทรวงการคลังสั่งระงับการจ่ายเงินทันทีเมื่อสิทธิได้รับเงินดังกล่าวสิ้นสุดลง (มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๙)
- (๕) กำหนดหมวด ๒ คณะกรรมการเงินบำนาญประชาชน โดยให้มีกรรมการโดยตำแหน่งกรรมการคัดเลือกจากองค์กรเอกชน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดคุณสมบัติของกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ องค์ประชุม การมีส่วนได้เสียของกรรมการ และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะด้านการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุมและการได้รับประโยชน์ตอบแทนของคณะอนุกรรมการเฉพาะด้าน (มาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๒๑)
- (๖) กำหนดหมวด ๓ สำนักงานบำนาญประชาชน โดยให้มีสำนักงานบำนาญประชาชนในกระทรวงการคลัง มีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ภายใต้กำกับของกระทรวงการคลัง กำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญประชาชน และให้มีรองผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญประชาชนจำนวนสองคน เพื่อปฏิบัติงานตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญประชาชนมอบหมายและตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๓)
- (๗) กำหนดหมวด ๔ กองทุนเงินบำนาญประชาชนและคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยให้มีกองทุนเงินบำนาญประชาชน กำหนดทรัพย์สินของกองทุน ซึ่งเงิน ดอกเบี้ย และทรัพย์สินของกองทุนไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุน ทั้งนี้ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน และทำรายงานของการสอบบัญชีของกองทุนต่อคณะกรรมการ (มาตรา ๒๔ ถึงมาตรา ๓๒)
- (๘) กำหนดหมวด ๕ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๓๓)
- (๙) กำหนดบทเฉพาะกาล (มาตรา ๓๔)

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. กระทรวงการคลัง
๒. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๓. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๔. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๕. กรมบัญชีกลาง

๖. ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดคำนิยามศัพท์ “เงินบำนาญประชาชน” “คณะกรรมการ” “กรรมการ” “สำนักงาน” และ “กองทุน” ตามมาตรา ๓ (ร่างมาตรา ๓)

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐมีหน้าที่จัดให้มีเงินบำนาญประชาชนแก่บุคคลที่มีอายุหกสิบห้าปีบริบูรณ์ โดยนำเงินจากกองทุนเงินบำนาญประชาชน เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการจ่ายเงินบำนาญประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้มีคุณสมบัติได้รับเงินบำนาญประชาชน ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๖ (ร่างมาตรา ๖)

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ ยื่นคำขอรับเงินบำนาญประชาชนด้วยตนเองต่อสำนักงานบำนาญประชาชน พร้อมหลักฐาน ตามมาตรา ๗ (ร่างมาตรา ๗)

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจ่ายเงินบำนาญประชาชนให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้จ่ายเป็นรายเดือน ๆ ละหนึ่งครั้ง ในอัตราเดือนละสามพันบาท ทั้งนี้วิธีการจ่ายเงินบำนาญประชาชน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยคณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาปรับปรุงจำนวนเงินบำนาญทุกสามปีตามมาตรา ๑๔ (๒) (ร่างมาตรา ๘)

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้สิทธิของผู้รับเงินบำนาญประชาชนจะสิ้นสุดลงในกรณี ตามมาตรา ๙ (ร่างมาตรา ๙)

๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการเงินบำนาญประชาชน” พร้อมองค์ประกอบ ตามมาตรา ๑๐ (ร่างมาตรา ๑๐)

๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทย และไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๑ (ร่างมาตรา ๑๑)

๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๑๔ (ร่างมาตรา ๑๔)

๑๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาในเรื่องนั้น (ร่างมาตรา ๑๖)

๑๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำและให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

๑๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีคณะอนุกรรมการเฉพาะด้านเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๑๘ (ร่างมาตรา ๑๘)

๑๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะด้าน ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการ และแต่งตั้งผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการเฉพาะด้านแต่ละคณะ จำนวนไม่เกินหกคน เป็นอนุกรรมการ ตามมาตรา ๑๙ (ร่างมาตรา ๑๙)

๑๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กรรมการและอนุกรรมการเฉพาะด้านได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๑)

๑๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กระทรวงการคลังจัดให้มีสำนักงานในกระทรวงการคลังเรียกว่า สำนักงานบำนาญประชาชน เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ภายใต้กำกับของกระทรวงการคลังให้มีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๒๒ (ร่างมาตรา ๒๒)

๑๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญประชาชน รับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ตามมาตรา ๒๓ (ร่างมาตรา ๒๓)

๑๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีรองผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญประชาชนจำนวนสองคน เพื่อปฏิบัติงานตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญประชาชนมอบหมาย และตามที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๒๓ (ร่างมาตรา ๒๓)

๑๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานบำนาญประชาชน เรียกว่า “กองทุนเงินบำนาญประชาชน” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนค่าครองชีพผู้สูงอายุที่มีอายุหกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๔)

๑๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้

(๔) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือกองทุนได้รับตามกฎหมายหรือโดยนิติกรรมอื่น

(๖) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

(ร่างมาตรา ๒๕)

๒๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้เงินและดอกผลตามมาตรา ๒๕ ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน (ร่างมาตรา ๒๖)

๒๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธินำไปลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้หรือได้รับการยกเว้นภาษีสำหรับทรัพย์สินที่บริจาค แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร (ร่างมาตรา ๒๗)

๒๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง พร้อมองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารกองทุน ตามมาตรา ๒๘ (ร่างมาตรา ๒๘)

๒๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๓๐ (ร่างมาตรา ๓๐)

๒๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๑)

๒๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำبودและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี ตามมาตรา ๓๒ (ร่างมาตรา ๓๒)

๒๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ ตามมาตรา ๓๒ (ร่างมาตรา ๓๒)

๒๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๓๓)

๒๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการสภาพัฒนาการ

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง แต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทำหน้าที่สรรหาคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๔)

๒๙. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

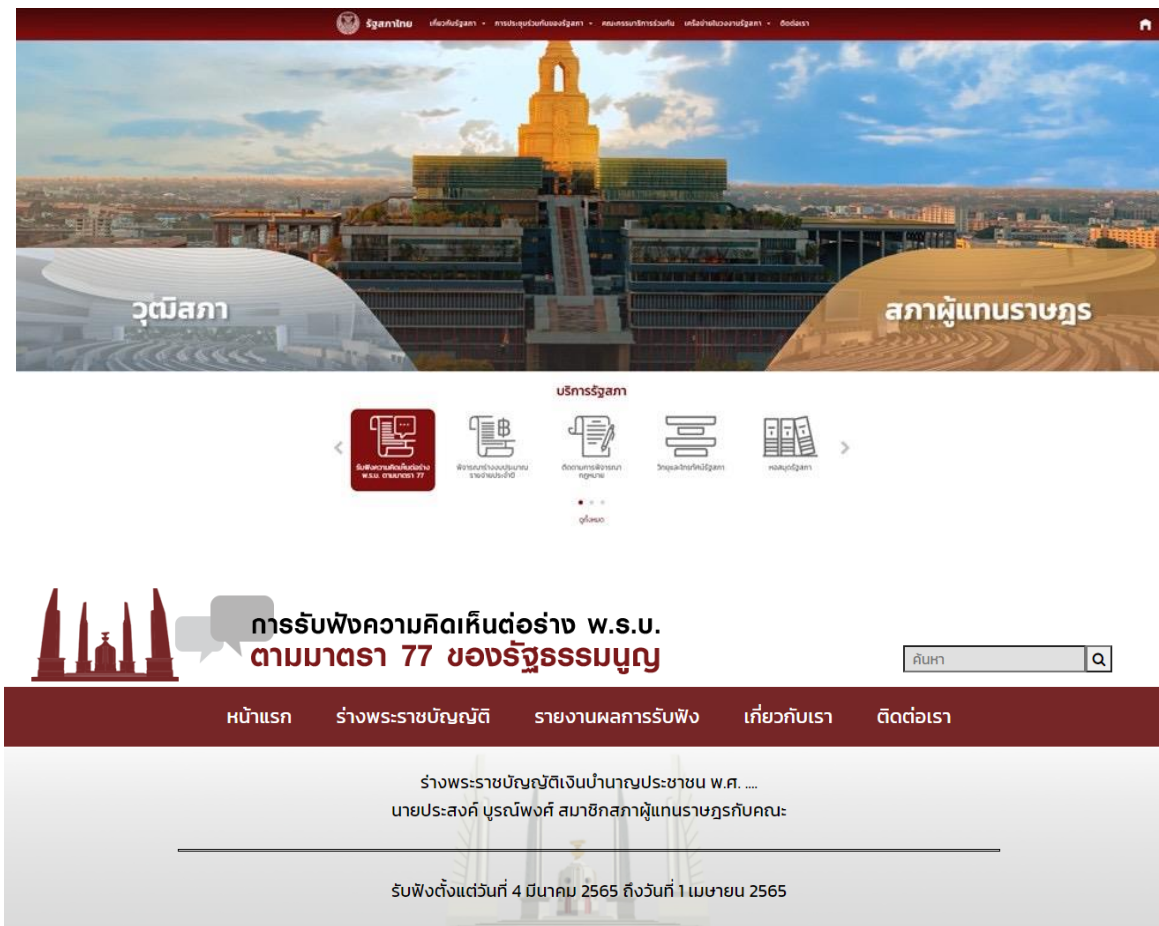
๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ รวมระยะเวลา จำนวน ๒๘ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. กระทรวงการคลัง
๒. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๓. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๔. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๕. กรมบัญชีกลาง

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

จำนวน ๐ ราย

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน พรรคการเมือง ที่ได้แสดงความคิดเห็นมี

จำนวน ๔ ราย ประกอบด้วย

๑. กระทรวงการคลัง

๒. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๔. กรมบัญชีกลาง

๕.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็น

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็น ดังนี้

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดค่านิยามศัพท์ “เงินบำนาญประชาชน” “คณะกรรมการ” “กรรมการ” “สำนักงาน” และ “กองทุน” ตามมาตรา ๓ (ร่างมาตรา ๓)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐมีหน้าที่จัดให้มีเงินบำนาญประชาชนแก่บุคคลที่มีอายุหกสิบห้าปีบริบูรณ์ โดยนำเงินจากกองทุนเงินบำนาญประชาชน เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการจ่ายเงินบำนาญประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้มีคุณสมบัติได้รับเงินบำนาญประชาชน ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๖ (ร่างมาตรา ๖)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ ยื่นคำขอรับเงินบำนาญประชาชนด้วยตนเองต่อสำนักงานบำนาญประชาชน พร้อมหลักฐาน ตามมาตรา ๗ (ร่างมาตรา ๗)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจ่ายเงินบำนาญประชาชนให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้จ่ายเป็นรายเดือน ๆ ละหนึ่งครั้ง ในอัตราเดือนละสามพันบาท ทั้งนี้วิธีการจ่ายเงินบำนาญประชาชน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยคณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาปรับปรุงจำนวนเงินบำนาญทุกสามปีตามมาตรา ๑๔ (๒) (ร่างมาตรา ๘)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้สิทธิของผู้รับเงินบำนาญประชาชนจะสิ้นสุดลงในกรณีตามมาตรา ๙ (ร่างมาตรา ๙)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการเงินบำนาญประชาชน” พร้อมองค์ประกอบ ตามมาตรา ๑๐ (ร่างมาตรา ๑๐)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทย และไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๑ (ร่างมาตรา ๑๑)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๑๔ (ร่างมาตรา ๑๔)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๑๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาในเรื่องนั้น (ร่างมาตรา ๑๖)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๑๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำและให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๑๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะด้านเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๑๘ (ร่างมาตรา ๑๘)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๑๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะด้าน ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการ และแต่งตั้งผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการเฉพาะด้านแต่ละคณะ จำนวนไม่เกิน หกคนเป็นอนุกรรมการ ตามมาตรา ๑๙ (ร่างมาตรา ๑๙)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๑๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กรรมการและอนุกรรมการเฉพาะด้านได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๑)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๑๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กระทรวงการคลังจัดให้มีสำนักงานในกระทรวงการคลังเรียกว่า สำนักงานบำนาญประชาชน เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ภายใต้กำกับของกระทรวงการคลังให้มีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๒๒ (ร่างมาตรา ๒๒)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๑๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญประชาชนรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ตามมาตรา ๒๓ (ร่างมาตรา ๒๓)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๑๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีรองผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญประชาชนจำนวนสองคน เพื่อปฏิบัติงานตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญประชาชนมอบหมาย และตามที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๒๓ (ร่างมาตรา ๒๓)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๑๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานบำนาญประชาชน เรียกว่า “กองทุนเงินบำนาญประชาชน” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองการส่งเสริมและการสนับสนุนค่าครองชีพผู้สูงอายุที่มีอายุหกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๔)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๑๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๔) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือกองทุนได้รับตามกฎหมายหรือ

โดยนิติกรรมอื่น

- (๖) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

(ร่างมาตรา ๒๕)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๒๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้เงินและดอกผลตามมาตรา ๒๕ ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน (ร่างมาตรา ๒๖)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๒๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธินำไปลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้หรือได้รับการยกเว้นภาษีสำหรับทรัพย์สินที่บริจาค แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร (ร่างมาตรา ๒๗)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๒๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง พร้อมองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารกองทุน ตามมาตรา ๒๘ (ร่างมาตรา ๒๘)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๒๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่
ตามมาตรา ๓๐ (ร่างมาตรา ๓๐)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๒๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษา
เงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๑)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๒๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำงบดุล
และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี ตามมาตรา ๓๒
(ร่างมาตรา ๓๒)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๒๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบ
บัญชีของกองทุนทุกรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ ตามมาตรา ๓๒
(ร่างมาตรา ๓๒)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๒๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ
ตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่าง
มาตรา ๓๓)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๒๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง แต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทำหน้าที่สรรหาคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๔)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

๒๙. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. ไม่เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ. เนื่องจากก่อให้เกิดภาระผูกพันงบประมาณในระยะยาว การกำหนดให้มีเงินบำนาญประชาชนที่ครอบคลุมบุคคลที่มีอายุหกสิบห้าปีขึ้นไปที่ไม่เป็นข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับบำนาญ หรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการไม่เป็นผู้ได้รับเงินบำนาญชราภาพจากกองทุนประกันสังคมตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม ไม่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจที่ได้รับเงินบำนาญ และไม่เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญของรัฐตามกฎหมายอื่น และกำหนดอัตราบำนาญตามเส้นความยากจนของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ถือเป็นจุดมุ่งหมายที่ดีในการช่วยเหลือผู้สูงอายุให้มีรายได้ที่เพียงพอแก่การยังชีพ อย่างไรก็ตามการกำหนดให้รัฐมีหน้าที่จัดให้มีเงินบำนาญประชาชนแก่บุคคลที่มีอายุหกสิบห้าปีขึ้นไปที่ไม่เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญของรัฐตามกฎหมายอื่น จะต้องพิจารณาและคำนึงถึงผลกระทบด้านอื่น ๆ ด้วย เนื่องจากอาจทำให้เกิดภาระผูกพันงบประมาณระยะยาวในจำนวนที่สูง อีกทั้ง จากการศึกษาจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในระดับสุดยอด (Super Aged Society) ในปี ๒๕๗๗ จึงคาดว่าจะมีงบประมาณที่นำมาให้เงินบำนาญแก่ประชาชนกลุ่มดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นในปีต่อ ๆ ไป เนื่องจากจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ยังอาจก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางรายได้จากการตัดสิทธิผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญของรัฐตามกฎหมายอื่น เนื่องจากประชาชนที่เป็นสมาชิกกองทุนการออมเพื่อการเกษียณอายุอื่นบางส่วนอาจได้รับเงินบำนาญในจำนวนที่น้อยกว่าที่ได้รับจากกองทุนบำนาญประชาชนและไม่เป็นการส่งเสริมการสร้างวินัยการออมของประชาชน ซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินการอยู่แล้วภายใต้ระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุอื่น เช่น กองทุนการออมแห่งชาติ กองทุนประกันสังคม เป็นต้น ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนจัดสรรรายได้ของตนเองเพื่อการออมเงินมากกว่าการพึ่งพาการจัดสรรงบประมาณภาครัฐ (กระทรวงการคลัง)

๒. คณะกรรมการเงินบำนาญประชาชน (คณะกรรมการฯ) ข่าข้องกับคณะกรรมการนโยบายบำนาญแห่งชาติ (คนบ.) ตามร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. (ร่าง พ.ร.บ. คนบ.) การกำหนดให้มีคณะกรรมการฯ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายบำนาญที่เป็นธรรมและยั่งยืนครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม และประสานการบูรณาการข้อมูลของระบบบำนาญทุกระบบ มีความข้องเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ. คนบ. ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔ อนุมัติหลักการร่าง พ.ร.บ. คนบ. และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) ตรวจพิจารณาต่อไป โดยขณะนี้ร่าง พ.ร.บ. คนบ. อยู่ระหว่างการตรวจ

พิจารณาของ สคก. ซึ่ง คณบ. มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการเช่นเดียวกัน และมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายในการพัฒนา และกำกับดูแลระบบบำนาญประชาชนให้มีความครอบคลุม เพียงพอ และยั่งยืน รวมทั้งจัดให้มีการกำกับดูแลให้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานเพื่อให้มีระบบฐานข้อมูลกลางด้านบำนาญประชาชนของประเทศ ซึ่งคณะกรรมการฯ และ คณบ. มีอำนาจหน้าที่ในลักษณะเดียวกัน (**กระทรวงการคลัง**)

๓. การจัดตั้ง “กองทุนเงินบำนาญประชาชน” เพื่อจ่ายเงินบำนาญให้ประชาชนในยามที่ เป็นผู้สูงอายุ

ในปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดสวัสดิการที่เป็นบำนาญพื้นฐานสำหรับผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ในรูปแบบของ “เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ” และการสนับสนุนเงินช่วยเหลือเพิ่มเติมให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยผ่าน “โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” นอกจากนี้ รัฐบาลได้จัดให้มีระบบบำนาญที่ครอบคลุมแรงงานในระบบและแรงงานนอกระบบ รวมถึงข้าราชการ เพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ยามชราภาพ อาทิ กองทุนบำนาญข้าราชการ กองทุนประกันสังคม กองทุนสงเคราะห์ครูเอกชน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนการออมแห่งชาติ อีกทั้ง ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ระหว่างการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งเป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพภาคบังคับสำหรับแรงงานในระบบให้มีรายได้หลังเกษียณที่เพียงพอ ดังนั้น จึงควรพิจารณาสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนให้กับกองทุนบำนาญที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถหนุนเสริมเติมเต็มซึ่งกันและกัน ไม่ซ้ำซ้อน เป็นธรรม และเกิดประโยชน์สูงสุดในภาพรวมของการกระจายรายได้ ทั้งในมิติระหว่างคนจนและคนรวย มิติระหว่างช่วงชีวิตของปัจเจก และมิติระหว่างรุ่น (**สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**)

๔. การกำหนดให้มีคณะกรรมการเงินบำนาญประชาชน ประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ผู้แทนองค์กรเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชนฯ กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเงินบำนาญประชาชน โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และผู้อำนวยการสำนักงานบำนาญประชาชนเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและจัดทำแผนแม่ทบบำนาญประชาชนที่เชื่อมโยงบำนาญในทุกประเภท กำหนดระเบียบกำกับกับการจัดการกองทุนและการเบิกจ่ายเงินบำนาญประชาชน ตลอดจนประสานการบูรณาการข้อมูลของระบบบำนาญทุกระบบ อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔ คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายบำนาญแห่งชาติ มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมาย การออม การลงทุน และบำนาญประชาชน เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบายแผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำนาญให้ครอบคลุมผู้พันวัยทำงานทุกคนให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ รวมทั้งกำกับดูแลให้มีระบบฐานข้อมูลของระบบบำนาญของทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน และประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ดำเนินการหรือกำกับดูแลระบบบำนาญประชาชน เพื่อให้มีการดำเนินการตามนโยบายในแนวทางเดียวกัน ซึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายบำนาญแห่งชาติ ครอบคลุมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเงินบำนาญประชาชน ที่ระบุในร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ. แล้ว (**สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**)

๕. การจัดตั้งสำนักงานบำนาญประชาชนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับของกระทรวงการคลัง

การจัดตั้งสำนักงานบำนาญประชาชนไม่สอดคล้องกับแนวทางภายใต้ยุทธศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ ที่มีแนวทางให้ภาครัฐมีขนาดเล็กลงเหมาะสมกับภารกิจ นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. ได้กำหนดให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการฯ มีหน้าที่จัดทำนโยบายและแนวทางการพัฒนารวมถึงรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบบำนาญ บำนาญ รับผิดชอบงานธุรการ และประสานกับหน่วยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครอบคลุมหน้าที่ของสำนักงานบำนาญประชาชน ที่ให้จัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับบำนาญ งบประมาณ รายงานผลการดำเนินงาน และฐานข้อมูลระบบบำนาญ อีกทั้ง รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการฯ และประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นในการจัดตั้งสำนักงานบำนาญประชาชนขึ้นมาอีก (**สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**)

๖. ร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ. เป็นไปเพื่อสร้างหลักประกันรายได้ของประชาชนผู้สูงอายุที่อายุ ๖๕ ปีบริบูรณ์ให้มีจำนวนที่พอเพียงเหมาะสมต่อการดำรงชีวิต พึ่งพาตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตด้วยสิทธิที่เสมอกันไม่มีความแตกต่างเหลื่อมล้ำ ทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงเห็นด้วยในหลักการตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นเรื่องบทนิยามศัพท์ การจัดให้มีเงินบำนาญประชาชน ซึ่งกำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญประชาชน การยื่นคำขอโดยกำหนดให้สำนักงานบำนาญประชาชนมีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติและหลักฐานของผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญประชาชน และประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญประชาชนให้ทราบโดยทั่วกัน กำหนดวิธีจ่ายเงินเป็นรายเดือน เดือนละหนึ่งครั้ง ในอัตราเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท และกำหนดการสิ้นสุดการได้รับเงินบำนาญประชาชน ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญประชาชนถึงแก่กรรม ขาดคุณสมบัติหรือแจ้งสละสิทธิการขอรับเงิน คณะกรรมการเงินบำนาญประชาชน สำนักงานบำนาญประชาชน และกองทุนเงินบำนาญประชาชนและคณะกรรมการบริหารกองทุนของร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ. อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมีการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่แล้ว อาจพิจารณากฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประกอบ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์แนวทาง ให้เหมาะสมและสอดคล้องกัน กรณีการกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ ควรกำหนดให้มีเฉพาะกรณีที่จำเป็น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๗๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และการยื่นคำขอรับเงินบำนาญประชาชน อาจพิจารณาช่องทางออนไลน์เพิ่มเติมเพื่อการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ทั้งนี้ กรณีองค์ประกอบคณะกรรมการบริหารกองทุน ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ปัจจุบันถูกปรับโครงสร้างภารกิจใหม่ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ (**กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์**)

๗. ร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ. (นายประสงค์ บุรณ์พงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีกฎหมายสำหรับเป็นหลักประกันรายได้ของประชาชนที่มีอายุหกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปมีสิทธิได้รับเงินบำนาญประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ซึ่งกำหนดให้จ่ายเงินบำนาญประชาชนให้แก่ผู้มีสิทธิเป็นรายเดือน เดือนละหนึ่งครั้ง ในอัตราเดือนละสามพันบาท โดยจ่ายเงินจากกองทุนเงินบำนาญประชาชน แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ. มีเจตนารมณ์เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดให้ผู้สูงอายุได้แก่ บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนในด้าน

การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย เป็นต้น ดังนั้น ในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ. ควรพิจารณาถึงความซ้ำซ้อนของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันด้วย ประกอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีหลักการและเนื้อหาส่วนใหญ่เช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. (นายนิมิตร เทียนอุดม กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๓,๒๖๔ คน เป็นผู้เสนอ) ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่าการจ่ายบำนาญแห่งชาติมีความซ้ำซ้อนกับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งหากประสงค์ให้การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นไปตามเกณฑ์การจ่ายบำนาญแห่งชาติตามหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็สามารถแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๒ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ การเสนอให้มีร่างพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ที่มีหลักเกณฑ์อย่างเดียวกับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่แล้วในปัจจุบัน จึงไม่มีความจำเป็น ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (เรื่องเสร็จที่ ๗๖๓/๒๕๖๓) ดังนั้น ในชั้นนี้จึงเห็นควรดำเนินการให้เป็นไปตามนัยความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว **(กรมบัญชีกลาง)**

๘. ร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ. ได้มีการกำหนดให้จัดตั้งกองทุนเงินบำนาญประชาชน เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนค่าครองชีพผู้สูงอายุที่มีอายุหกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป โดยกองทุนเงินบำนาญประชาชนมีแหล่งเงินมาจากเงินอุดหนุนที่รัฐต้องจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีเข้ากองทุนเงินบำนาญประชาชน และผู้สูงอายุไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน ซึ่งรายจ่ายเงินบำนาญมีแนวโน้มสูงขึ้นจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อาจก่อให้เกิดภาระผูกพันด้านการคลังในระยะยาว โดยเฉพาะในกรณีที่การจัดเก็บรายได้ของรัฐลดลง นอกจากนี้การกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารกองทุนเงินบำนาญประชาชน และการกำหนดระยะเวลาจัดทำรายงานการเงินส่งผู้สอบบัญชีตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับการจัดตั้งสำนักงานบำนาญประชาชน การจัดตั้งกองทุนเงินบำนาญประชาชน และคณะกรรมการบริหารกองทุน (ในหมวด ๓ และหมวด ๔ ของร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ.) อาจเข้าข่ายเป็นการตรากฎหมายที่ก่อให้เกิดภาระทางการเงินการคลังของรัฐ ตามนัยมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่า ต้นทุน และผลประโยชน์ ตลอดจนความซ้ำซ้อนกับการกิจของหน่วยงานอื่นของรัฐที่ได้ดำเนินการอยู่ด้วยแล้ว **(กรมบัญชีกลาง)**

๙. มาตรา ๒๖ ของร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ. กำหนดให้เงินและดอกผล ตามมาตรา ๒๕ ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน เป็นการเสนอกฎหมายที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำเงินรายได้ส่งคลัง ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน เสนอคณะรัฐมนตรีตามนัยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ **(กรมบัญชีกลาง)**

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยปัจจุบันผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้น และมีอายุยืนยาว ซึ่งเงินสวัสดิการที่รัฐให้กับประชาชนเพื่อเป็นหลักประกันรายได้ของประชาชนผู้สูงอายุ มีการให้ที่ไม่เท่าเทียมกัน ดังนั้น การมีหลักประกันทางรายได้ถือว่าเป็นสิทธิที่จำเป็น และต้องมีจำนวนที่พอเพียงเหมาะสมต่อการดำรงชีวิต พึ่งตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตด้วยสิทธิที่เสมอกันภายใต้หลักการ สวัสดิการเป็นสิทธิอันพึงมีของประชาชนที่มีทะเบียนหน้าที่ของรัฐในการสงเคราะห์ไม่มี

ความแตกต่างเหลื่อมล้ำกัน ไม่มีความแตกต่างในระหว่างประชากรอาชีพต่าง ๆ จะทำให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมและมีความเป็นอยู่ที่ดี จึงสมควรที่รัฐจะจัดให้มีเงินบำนาญประชาชนเพื่อให้ประชาชนที่มีอายุหกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปมีสิทธิได้รับเงินบำนาญประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ. มีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๘ วรรคสอง กำหนดว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และบุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ปัจจุบันสังคมไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมของผู้สูงอายุ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติเงินบำนาญประชาชน พ.ศ. จะเป็นการช่วยเหลือประชาชนผู้สูงอายุให้มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ส่งผลให้ประชาชนผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๕.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

เชิงบวก

การกำหนดให้มีเงินบำนาญประชาชนที่ครอบคลุมบุคคลที่มีอายุหกสิบห้าปีขึ้นไปที่ไม่เป็นข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับบำนาญ หรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการไม่เป็น ผู้ได้รับเงินบำนาญชราภาพจากกองทุนประกันสังคมตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม ไม่เป็นพนักงาน รัฐวิสาหกิจที่ได้รับเงินบำนาญ และไม่เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญของรัฐตามกฎหมายอื่น และกำหนดอัตรา บำนาญตามเส้นความยากจนของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ถือเป็นจุดมุ่งหมายที่ดี ในการช่วยเหลือผู้สูงอายุให้มีรายได้ที่เพียงพอแก่การยังชีพ

เชิงลบ

การกำหนดให้รัฐมีหน้าที่จัดให้มีเงินบำนาญประชาชนแก่บุคคลที่มีอายุหกสิบห้าปีขึ้นไปที่ไม่เป็น ผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญของรัฐตามกฎหมายอื่นจะต้องพิจารณาและคำนึงถึงผลกระทบด้านอื่น ๆ ด้วย เนื่องจากอาจทำให้เกิดภาระผูกพันงบประมาณระยะยาวในจำนวนที่สูง อีกทั้งจากการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุในระดับสุดยอด (Super Aged Society) ใน พ.ศ. ๒๕๗๗ จึงคาดว่าจะมีงบประมาณที่นำมาให้เงิน บำนาญแก่ประชาชนกลุ่มดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นในปีต่อ ๆ ไป เนื่องจากจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ยัง อาจก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางรายได้จากการตัดสิทธิผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญของรัฐตามกฎหมายอื่น เนื่องจากประชาชนที่เป็นสมาชิกกองทุนการออมเพื่อการเกษียณอายุอื่นบางส่วนอาจได้รับเงินบำนาญใน จำนวนที่น้อยกว่าที่ได้รับจากกองทุนบำนาญประชาชนและไม่เป็นการส่งเสริมการสร้างวินัยการออมของ ประชาชน ซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินการอยู่แล้วภายใต้ระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุอื่น เช่น กองทุนการออม

แห่งชาติ กองทุนประกันสังคม เป็นต้น ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนจัดสรรรายได้ของตนเองเพื่อการออมเงินมากกว่าการพึ่งพาการจัดสรรงบประมาณภาครัฐ

๕.๒ ผลกระทบต่อสังคม

เชิงบวก

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๘ วรรคสอง ได้กำหนดให้บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และบุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตในสังคมที่ดีขึ้น และเป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในการช่วยเหลือให้บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีมีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ พึ่งพาตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตด้วยสิทธิที่เสมอกันไม่มีความแตกต่างเหลื่อมล้ำ ทำให้ประชาชนผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

๕.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ

-

๕.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

-

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☐ มี

☒ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☒ มี

☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดนโยบาย สนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบาย รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป

๘. บทกำหนดโทษ

☐ ไม่มี

☒ โทษทางอาญา

☐ โทษทางปกครอง

☐ โทษปรับเป็นพินัย

☐ โทษอุปกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

.....ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคล
ผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำและให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้ จึงมีการกำหนดบทกำหนดโทษ
เพื่อให้ผู้ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๗ ปฏิบัติตาม
.....

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่
เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและ
รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้ว
ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร